

Univerza v Ljubljani
Fakulteta za računalništvo in informatiko

Igor Rožanc

**Osnove algoritmov in podatkovnih struktur I
(OAPS I)**

2. letnik, VSP Računalništvo in informatika, vse smeri

PROSOJNICE ZA 8. PREDAVANJA (23.11.2006)

Študijsko leto 2006/07

Nekateri programski jeziki omogočajo **večkratno dedovanje**: podrazred podeduje attribute in metode več kot enega nadrazreda

Problemi:

- atributi in metode v nadrazredih imajo enaka imena
- **super ()** – klic konstruktorja iz katerega nadrazreda?

Java ne omogoča večkratnega dedovanja

Namesto tega ponuja koncept vmesnika

Razlika med vmesnikom in razredom:

- vse metode v vmesniku morajo biti **abstract**
- vsi atributi (če jih ima) morajo biti **static final**

Vmesnik predpiše metode, ki jih mora implementirati nek podrazred

= > predpiše obnašanje podrazreda

Podrazred lahko deduje samo od enega nadrazreda, implementira pa lahko več različnih vmesnikov.

```
public class Podrazred extends Nadrazred implements  
Vmesnik1, Vmesnik2
```

S stališča dedovanja Podrazred:

- podeduje attribute in metode razreda **Nadrazred**
- dodatno deklarira nove attribute in metode
- če mu katera od podedovanih metod ne ustreza, jo lahko redefinira

S stališča implementacije vmesnika Podrazred:

- deklarira vse metode, ki so specificirane v vmesnikih **Vmesnik1**, **Vmesnik2**
- lahko uporablja attribute (statične spremenljivke), ki so definirani v vmesnikih

Podrazred je razširitev treh tipov: Nadrazred, Vmesnik1 in Vmesnik2

Primerjava: abstraktni razred - vmesnik

Enako:

- ne moremo generirati objektov abstraktnega tipa ali vmesnika

Različno:

- v abs.razredih so lahko samo nekatere metode abstraktne, v vmesniku so vse
- atributi abs.razreda se obnašajo kot spremenljivke objektov, atributi vmesnika pa so statične konstante.

Uporaba abstraktnega razreda:

- vnaprej deklariramo znane attribute in metode, ki jih podeduje podrazred: recimo pri igri s kartami metodo **mesaj ()**

Uporaba vmesnika:

- vmesnik določa le del značilnosti, ki jih vsak podrazred implementira na svoj način: recimo pri glasbenih instrumentih metodo **zaigrajTon ()**

Namen: zbirka objektov tipa **Object** ali drugega iz **Object** izpeljanega tipa.

Primer: sklad (LIFO), seznam, vrsta (FIFO), množica, ...

Realizacija v javi: Collections Framework – zbirka vmesnikov in razredov

Vnaprej predpisani vmesniki (v `java.util`):

1. **Collection** osnovni vmesnik za neko splošno zbirko objektov

2. **List** zaporedje elementov (seznam)

3. **Set** zbirka elementov brez duplikatov (množica)

4. **SortedSet** urejena zbirka elementov brez duplikatov

5. **Map** zbirka parov (key, value); ključi morajo biti enolični

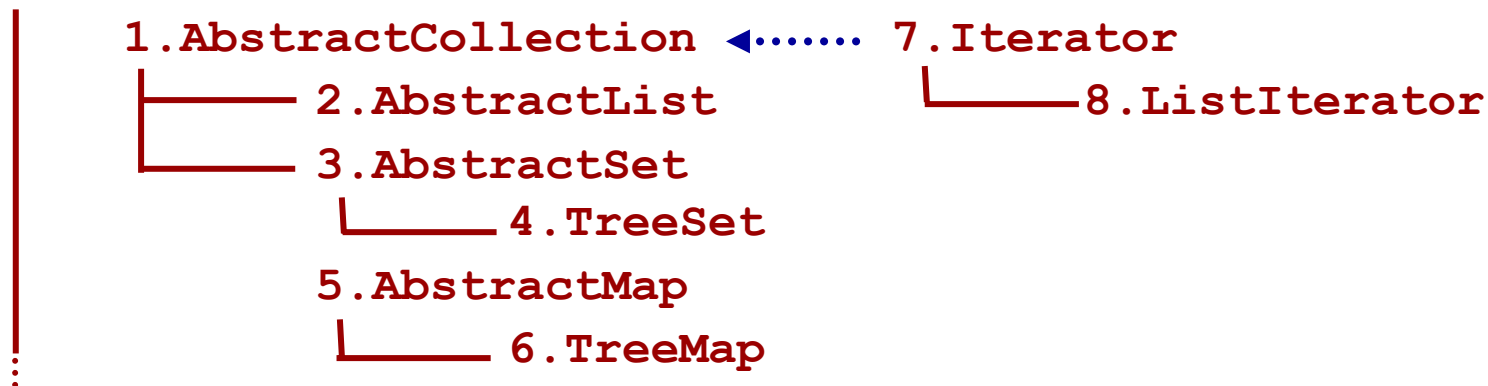
6. **SortedMap** urejena zbirka parov (key, value); ključi morajo biti enolični

7. **Iterator** objekt, s katerim se sprehajamo po zbirki

8. **ListIterator** objekt, s katerim se sprehajamo po zaporedno urejeni zbirki

Obstajajo razredi, ki implementirajo te vmesnike:

Object

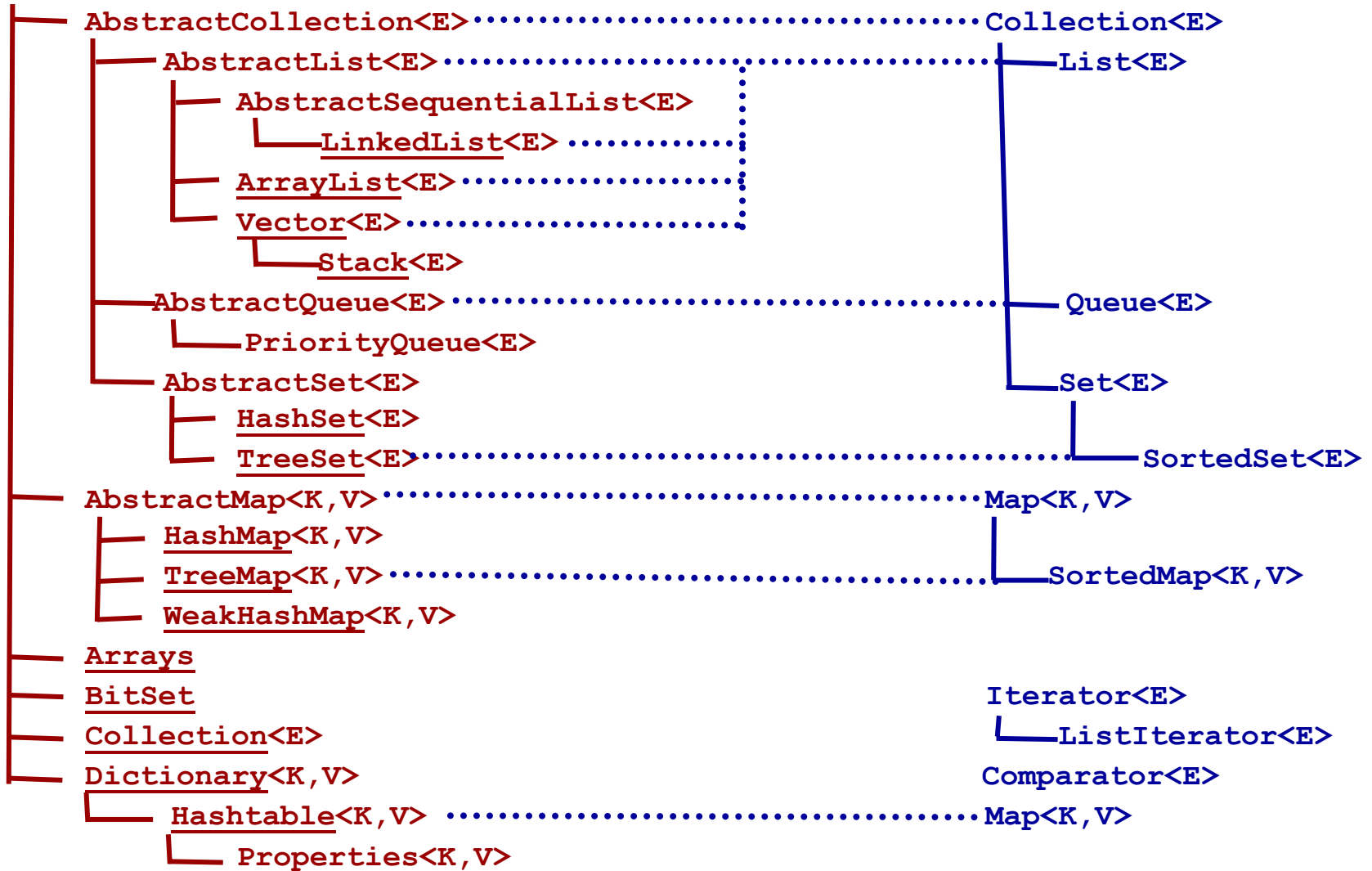

Vsi vmesniki in razredi so definirani **generično** - recimo **TreeSet<E>**

V nadaljevanju:

- pregled posameznih podatkovnih struktur in njihove izvedbe v javi
- poudarek na naboru operacij (metod) in njihovi uporabi

Object

Statična podatkovna struktura ...

Lastnosti:

- Tabele so objekti.
- Tabele se tvorijo (kreirajo) dinamično.
- Tabele so lahko prirejene objektom tipa `Object`.
- Vsaka metoda na objektom tipa `Object` se lahko uporabi nad tabelo.
- Tabela vsebuje zaporedje spremenljivk določene vrste.
- Spremenljivke imenujemo elementi tabele.
- Če je tip elementa `Type`, potem je tip tabele `Type[]`.
- Vsebina spremenljivke tipa tabela je naslov (referenca) na tabelo.
- Element tabele je lahko tudi tabela.

- Element tabele je lahko osnovnega tipa ali objekt (naslov).
- Dolžina tabele je enaka številu elementov tabele.
- Dolžina tabele je določena ob kreiranju in je nespremenljiva.
- Dolžino tabele lahko preberemo s pomočjo spremenljivke **length**.
- Indeksi tabele tečejo med **0** in **length-1**.
- Prekoračitev sproži izjemo **ArrayIndexOutOfBoundsException**.
- Indeks je lahko tipa **int**, **short**, **byte** ali **char**.
- Za (popolno) kopiranje tabel uporabljamo metodo **Object.clone()**.
- Za preverjanje enakosti uporabljamo metodo **Arrays.equals()**.
- Tabele implementirajo lastnosti (vmesnik) **Cloneable** in **Serializable**.

Razred Arrays (java.util.Arrays)

Metode:

- `public static List asList (Object[])`
- `public static int binarySearch (...)`
- `public static boolean equals (...)`
- `public static void fill (...)`
- `public static void sort (...)`

... – tabela kateregakoli osnovnega tipa (razen `boolean`) ali `Object`

- Vse metode so statične
- Konstruktor je `private`

Primer: Tabele.java

Generični razred (vmesnik) predstavlja podatkovno strukturo, kateri je mogoče predpisati tip objektov, ki jih vsebuje

Velja v Javi od verzije (1.)5.0 dalje

Vsi vmesniki in razredi Collection Framework-a so generični

Primer: `Vector<String> v = new Vector<String>();`

- Tak pristop omogoča nadzor tipa objektov, ki jih vnašamo v strukturo - ni treba podrazredov, redefinicije metod in **instanceof** preverjanj
- V praksi se izognemo prilagajanju (casting), ker vse metode razreda vračajo predpisan tip **<E>**
- Dejansko se tip določi med samim izvajanjem, zato poskus kršenja pravil povzroči napako med izvajanjem
- Tip mora biti obvezno tip objektov, ne katerega izmed primitivnih tipov

`Vector<int> s = new Vector<int>();` **NAROBE!!!**

Uporaba generičnega razreda brez določanja tipa:

```
Vector vektor = new Vector();
```

Note: C:\Vektor.java uses unchecked or unsafe operations.

Note: Recompile with -Xlint:unchecked for details.

Process completed.

Izogibanje opozorilom:

```
Vector<?> seznam = new Vector<?>();
```

Uporaba pri argumentih metod:

```
public static Vector<String> zlij (Vector<String> n1,  
                                   Vector<String> n2)  
  
{ ... }
```

Uporaba pri iteratorju:

```
for(Iterator<String> it=n.iterator(); it.hasNext(); )  
  
{ ... }
```

Pozor pri avtomatski pretvorbi tipov:

```
Vector<Short> l1s = new Vector<Short>();  
  
Vector<Short> l = l1s;           // V REDU !!  
  
Vector<Number> l1i = l1s; // NAPAKA !!
```

Pisanje generičnih razredov:

```
public class Box<T>  
{  
    protected Vector<T> seznam;  
  
    public Box()  
    {  
        seznam = new Vector<T>();  
    }  
    public T vrni() { ... };  
    public void sprejmi(T element) { ... };  
}
```

Uporaba pri dedovanju:

```
public class NumberBox<T extends Number> extends Box<T>
{
    public NumberBox()
    {
        super();
    }
    ...
}
```

Definira zbirko elementov tipa **E**, ki se obnaša podobno kot tabela.

Razlike v primerjavi s tabelo:

- velikost vektorja se po potrebi avtomatsko povečuje
- vektor lahko hrani objekte različnih tipov E

Definiran v paketu `java.util...`

Spremenljivka tipa `Vector` vsebuje naslov lokacije v pomnilniku

Kreiranje vektorjev - 4 konstruktorji:

- `Vector<E> v=new Vector<E> ();`
- `Vector<E> v=new Vector<E> (int);`
- `Vector<E> v=new Vector<E> (int, int);`
- `Vector<E> v=new Vector<E> (Collection)`

Kapaciteta in velikost vektorja:

- **capacity**: število objektov, ki jih lahko spravimo v vektor
- **size**: dejansko število shranjenih objektov
- pozicije v vektorju: od 0 do **size-1**

V razredu `Vector` obstaja več metod:

- `int capacity();`
- `int size();`
- `ensureCapacity(int);`
- `setSize(int);`
- `trimToSize();`